

Revolutsioon hariduses on alanud

Viimane haridusfoorum Haapsalus ähvardas Eestit revolutsiooniga. Kui pidada revolutsiooniks oleva segipaiskamist, siis tundub, et asi on juba alanud.

Toompeal on menetlemisel põhikooli- ja gümnaasiumi muutmise täiendamise seadus. Kui selles pakutu ellu viiakse, siis pole see midagi muud kui mõne aasta eest alanud hariduselu lõhestamise põlistamine, rahvusliku pedagoogika saavutuste segipaiskamine. Seaduse täiendamise eelnõust loeme välja, et põhi- ja üldkeskharidus (haridusstandard) on kehtestatud riikliku õppekavaga, sellesamaga, mille kõlbatus on üldtuntud ja mis peaks tagama akadeemilise hariduse umbes 90 protsendile Eesti lastele. Ei sõnagi integreeritud koolist või vahepeal nii moes olnud omanäolisest koolist.

Kooli avamiseks ja selle riiklikuks finantseerimiseks peab kooli teeninduspiirkonnas olema kolmeklassilise algkooli moodustamiseks 30 õpilast, kuueklassilise kooli moodustamiseks 60 õpilast, põhikooli tarbeks 90 õpilast ja gümnaasiumiklasside (10., 11. ja 12. klass)

Väikese maakooli lapsed ei saa kunagi olla kindlad, kas ka paari aasta pärast on nende kooli teeninduspiirkonnas riiklikuks finantseerimiseks vajalik hulk õpilasi.

MARKO MUMM

avamiseks 60 õpilast, seega siis 20 õpilast klassi kohta. Uue seaduse järgi saab Eestimaal pinnalt pühkida sadu koole. Säärast barbaarsust pole Eestimaal veel nähtud-kuuldud.

Seni kehtinud arusaam demokraatiast, et riik peab teenima rahvast, on nüüdsest, vähemalt Eestis, pea peale pööratud.

Kukub välja nii, et laps peab teenima uusrevolutsionääride haridussüsteemi. Kui tsiviliseeritud riikides ei tohi lapse koolitee kodust kooli ja vastupidi kesta üle kahe tunni, siis meil kaotab see printsiip igasuguse tähenduse. Seni pole meil üski seadus olnud nii ilmselt maaeluvaenulik. Mis saab siis

väikesest koolist, kus on esimeses klassis kaheksa õpilast, teises seitse ja kolmandas üheksa last. Õpitakse sellistes väikekoolides niigi liitklassides, mis ei peaks ju Eesti riiki kriisiolukorda viima?

Mis saab aga siis, kui mõne aasta pärast õpilasi rohkem sünnib? Kas pealinna soojades

büroodes istujatel on üldse aimust, mida tähendab maakohas koolimaja? Või ollakse tõesti juba sealmaal, et maaelu peabki Eestis kaduma?

Uue seadusemuudatuse kohaselt lõpetatakse kooli tegevus, kui järelevalveorgani hinnangul ei vasta kooli õppekava ettekirjutatud nõuetele. Sisult tähendab see, et kooli võib sulgeda kohe, kui keegi ametnik leiab, et asi pole õige. Keda karistatakse? Õpilasi! Mida nad siis nüüd tegema peavad?

Põhikooli ja gümnaasiumiseaduse paragrahv 45 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks. Seal aga öeldakse: "Kooli direktoril on õigus eelarvelise töösumma piirides muuta palgamäärasid ning kinnitada need kooskõlastatult kooli hooletkoguga." Sellega on bolševistlik hariduskorraldus jälle jahul. Kui praegu saab direktor veel kuidagi palgamäära muutmiseks tublimalt õpetajaid esile tõsta ja nõrgemaid innustada, siis uue seadusega seda voli tal enam pole. Nii kaua see iseseisvus meil kestiski! Jah, see on tõepoolest revolutsioon!

VOLDEMAR PINN,

psühholoog, Keskerakond